

Lap:

Szivarvany
1048 FEB 7

Megjelent:

A KEDÉLYES BUDAPESTI ALVILÁG

HOGYAN LEHET CIMET ÉS RANGOT SZEREZNI A VAGÁNYOK KÖZÖTT?

Dilis Jumbó, a vasököl

Kezdetben volt az elvetemült, bestiális gyilkos, a veszedelmes szélhámos, nagyvilági fezőr és álarcos gonosztevő. Ma már az alvilág is halad a korrall, kezdi megbecsülni a humort és jellemző beceneveket keres kedvenceinek: gyilkosoknak, betörőknek és csempészeknek. Igaz, a nevek nem eredetiek, mert hasonlókat már bizonyára tanítottak a betörőiskolákban: békebeli, tizfilléres sárgaregényekből. Azokban szerepeltek: Jim, a pampák bikája; Bill, a röhögő sátán; Jack, a préri oroszlánja és Glenn, a sivatag gyáva, sötét elvetemült cottyé-ja...

CSÁSZÁROK ÉS FŐ- HERCEGEK...

Nem könnyű az alvilágban címet, rangot szerezni. Nagy érdemek szükségese ahhoz, hogy a pesti éjszaka császárt válasszon. Sokan megfordultak, a lokálok, nagykávéházak környékén a pesti éjszakában, akikről mint császárokról emlékezett meg a krónika, ez azonban nem volt egyéb rangbitórlásnál. Valamennyien álcsászárok voltak, mert az igazi a „Sárga Napoleon“ volt, az éjszaka teljhatalmú császára... Rövidebben: „IV. Nopcsi“. Méltó utóda a korzikai kollégának. „Napoleon“ lenézte a királyokat, még ha „dollárkirály“-ról is volt szó. Sőt, igen rosszalta, amikor a legnagyobb pesti tojásfeketéz beferezte tojástáncát és a lapok kikéltették „tojáscsászárnak“. „Mi ez? — hördült fel „Sárga Napoleon“, — a császár én vagyok“. Ebből következik tehát, hogy ismerte a történelmet és rajongott XIV. Lajosért,

aki mégis csak „vagány“ gyerek lehetett, ha csak király is volt... Viszont helyeselte az éjszaka császára, hogy a szintén tojással királykodó Hohenlohe „herceget“ csak „tojásfőherceg“-nek nevezték ki, ami szerinte fontos, hiszen a herceg azelőtt nyilván Herzog volt...

A „KLASSZIKUS BETÖRŐ“ ÉS „DILIS JUMBO, A VAS- ÖKÖL“

Shakespeare megfordulhatott az avoni temetőben, amikor a lapokból értesült, hogy nemcsak ő a klasszikus, hanem Angelo, a pesti gyilkos is... Angelo az első „klasszikus“ betörő a világon és erre kétéleg büszke volt. A név keletkezését a patológia tudósai már ki is derítették. Angelo éppen betörést hajtott végre egy luxuslakásban — „fizessenek a gazdagok“ jelszóval, néhány briliánst és aranyékszert is zsebrevágott, amelyekkel majd felruhazza a Nagymező-utca néhány lilomát. Mesélte a „haveróknak“, milyen remekül sikerült a dolog, mire az egyik köz- és váltóbetörő a jellegzetes karmozdulattal megjegyezte: „Ilyen klassz...“ Angelo gyorsan kiigazította: nem klassz, hanem „klasszikus“.

Soron következik utána Dilis Jumbo, alias Turi József, a vasököl. A „dilis“ szó jelenleg nem elmebajt jelent, hanem dühöngést, minthogy Jumbo szívesen verekszik hosszabb ideig, esténként, betörés után. Jumbo kényes ember, nincs szüksége szódásüvegre (egyébként is tisztán issza az alkoholt), sem székilabakra. Nem hiába kapta a büszke „vasököl“ jelzőt, rendszeresen, szabályosan pusztá kézzel verkedett és amikor a rendőrség tudomást szerzett viselt dolgairól, undorodva nyúlt a revolverhez, amely szerinte nem az igazi...

„RÖHÖGŐGÖRCSBEN FET- RENGŐ KÉJGYILKOS“

Ilyen is van. Neve: Kovács József. Nemrég szökött meg a fegyházból, megirigyelve Hekus Dönci szökési és kéjgyilkosi bravúráját. Rablásért, betörésért ült, kiszökött tehát egy kicsit kéjgyilkolni. „Mert nézzük az élet örömeit is“ — gondolta magában. „Jobb későn, mint soha“ — határozta el magát a bölcs közmondás kapcsán, de gyilkos tervez, rendőrség végez, ha már a bölcs közmondásoknál tartunk. A kéjgyilkosságot a rendőrség megakadályozta, a szökevény pedig órákon keresztül nevetőgörcsben fetrengett a bíróság előtt. Meg kell adni, valódi akasztófahumora volt...

KÜLÖNBÖZŐ SZATIROK...

Egy pesti faun, illetőleg szatír délutánja egészen más, mint ahogy a francia zeneszerző elképzelte. A szatír, ha fiatal lánykákra pályázik, délből indul el szemleútjára. Zsebében mindig megtalálható az elengedhetetlen cukor, ezért nevezi az egyszerű nép „cukros bácsinak“. Mint őse, Pán a furu lyával (szintén nem tévesztendő össze a pesti „fafurulyával“), a mi kis szatírunk cukorral csábítgatja kiszemelt áldozatait. Akad azután „csókrabló szatír“, aki fantomszerű jelenség és olyan helyen garázdálkodik, ahol sok

nő található egyszerre. Ez a fajta igen telhetetlen és válogató.

„NŐHÓDÍTÓ BIGAMISTA LÓALKUSZ“

Kálócsi Károly, a lóalkusz, negyvenéves volt, nős és a lovakon kívül a nőket is szerette. Többek között egy ifjú hölgynek is udvarolt, akinek forró vallomások között ígért házasságot. Már az iratokat is beszerezték, az esküvőt a hölgy sürgette. A lóalkusz először alkudozott, de aztán kénytelen volt kitérni az esküvőt. Ekkor történt a tragédia. A szerelmes lóalkusz felesége megjelent férje menyasszonyának lakásán. A lány alig hitt szemének: vőlegénye nős, a feleség kihegyezett körmökkel támadásra készen állt előtte. Ép a lóalkuszt várta leánylakására. Megállapodtak, hogy az asszony elbujik a szekrényben és tanúja lesz a szerelmi jelenetnek. A férj betoppant, tagadott, nincs felesége, csak a lány szereti... Ebben a forró pillanatban kinyílt a szekrény ajtaja és kilépett belőle a feleség. Szabályos ökölharc kezdődött, végül a nőhódító lóalkusz így szólt feleségéhez: „Most pedig menj szépen, nyugodtan haza, én utánad megyek és családdal együtt csendesen kiszórlak az ablakon...“ Az idill a rendőrségen végződött...

„KÁBITÓSZERCSEMPÉSZ ÓRIÁSDÉMON...“

Senki sem látta, de beszélnek, sötét éjszaka bukkan fel, kábítószereket csempészik, minden bizonnyal óriás és valószínűleg démon. Elkábítja a férfiakat, ópiummal és kokainnal. Ha számolni kezdünk, milyen magas lehet, bizony furcsa méretek derülnek ki. Ha óriás, akkor legalább két méter és két centiméter lehet. Ha démon — a szónak önmagában is van valami monumentális értelme, — újabb két méter, tehát összesen négy méter és két centiméterre becsülik a kábítószercsempészóriásdémon-szakértők a nagyméretű hölgyet... Csak azt nem értem, ha ilyen hatalmas jelenség, hogyan tud elbujni a rendőrség elől?

Demeter Inre

Kábítószercsempész óriás démon